

# Daniels bok – nummer etthundrafyrtiosju

## *De religiösa rörelsernas roll i formandet av amerikansk politik: från Pat Robertson till Christian Coalition*

Jeff Pippenger

2024-03-20

Vi avslutade den föregående artikeln med följande stycke:

”Den undergörande kraft som manifesteras genom spiritualismen kommer att utöva sitt inflytande mot dem som väljer att lyda Gud mer än människor. Meddelanden från andarna kommer att förklara att Gud har sänt dem för att övertyga dem som förkastar söndagen om deras villfarelse och hävda att landets lagar bör lydask Guds lag. De kommer att beklaga den stora ogudaktigheten i världen och instämma i de religiösa lärarnas vittnesbörd att moralens förfallna tillstånd orsakas av vanhelgandet av söndagen. Stor kommer den harm att vara som väcks mot alla som vägrar att ta emot deras vittnesbörd.” The Great Controversy, 589, 590.

”vittnesbördet från religiösa lärare att det moraliska förfallet orsakas av vanhelgandet av söndagen” är ett kännemärke i den historia som leder fram till påtvingandet av soldyrkan i Förenta staterna. Pat Robertson, den amerikanske TV-evangelisten och grundaren av Christian Broadcasting Network (CBN) och Christian Coalition, kandiderade till Förenta staternas president i de republikanska primärvalen 1988. Robertsons kampanj fokuserade på att mobilisera konservativa kristna väljare och förespråka sociala och moraliska frågor i överensstämmelse med hans evangelikala övertygelser. Vid ändens tid år 1989, i historien om den förste av de åtta sista presidenterna, kandiderade ledaren och grundaren av Christian Coalition till presidentämbetet. Reagans presidenthistoria är en förebild för den siste republikanske presidentens historia.

Guds domar är på väg att frambringa den situation som uppfyller det föregående avsnittet ur The Great Controversy, och som löper parallellt med den kristna koalitionens verk. Den kristna koalitionen uppstod för att ta itu med de moraliska och sociala problem som syster White identifierar som olösliga för dem som håller regeringens tyglar. Den kristna koalitionen i Reagans historia representerar en liknande rörelse i den allra närmaste framtiden. Profetiskt förebildades den kristna koalitionen av den nationella reformrörelsen under söndagslagskrisen i samband med Blair Bills under 1880- och 1890-talen. Den nationella reformrörelsen bildades 1888, och syster White riktade sig uttryckligen till den rörelsen i sina skrifter.

”En stor kris väntar Guds folk. En kris väntar världen. Den mest betydelsefulla striden genom alla tidsåldrar står nu omedelbart framför oss. Händelser som vi i mer än fyrtio år, på det profetiska ordets auktoritet, har förklarat vara förestående, äger nu rum inför våra ögon. Redan har frågan om ett tillägg till konstitutionen, som inskränker samvetsfriheten, framförts inför nationens lagstiftare. Frågan om att framtvinga söndagsfirande har blivit en angelägenhet av nationellt intresse och nationell betydelse. Vi vet väl vad följden av denna rörelse kommer att bli. Men är vi redo för det som stundar? Har vi troget fullgjort den plikt som Gud har anförtrott

oss att varna folket för den fara som ligger framför dem?”

”Det finns många, även bland dem som är verksamma i denna rörelse för att påtvinga söndagsfirande, som är förblindade för de följder som kommer att följa av detta handlingssätt. De ser inte att de riktar ett direkt slag mot religionsfriheten. Det finns många som aldrig har förstått den bibliska sabbatens anspråk och den falska grund på vilken söndagsinstitutionen vilar. Varje rörelse till förmån för religiös lagstiftning är i själva verket en eftergift åt påvedömet, som under så många tidsåldrar oavbrutet har fört krig mot samvetsfriheten. Söndagsfirandet har sin tillvaro som en så kallad kristen institution att tacka ”laglöshetens hemlighet”; och dess påtvingande kommer att innebära ett faktiskt erkännande av de principer som utgör själva hörnstenen i romanismen. När vår nation på detta sätt skall avsvärja sig sitt styrelseskicks principer genom att stifta en söndagslag, kommer protestantismen i denna handling att räcka handen åt påvedömet; det kommer inte att vara något annat än att ge liv åt det tyranni som länge ivrigt har avvaktat sitt tillfälle att åter bryta fram i aktiv despoti.

Den nationella reformrörelsen kommer, när den utövar den religiösa lagstiftningens makt och är fullt utvecklad, att ge uttryck åt samma intolerans och samma förtryck som har rått i gångna tider. Mänskliga råd tillägnade sig då gudomens företrädesrätter och krossade under sin despotiska makt samvetsfriheten; och fängelse, landsflykt och död blev följden för dem som motsatte sig deras påbud. Om påvedömet eller dess principer åter ges makt genom lagstiftning, kommer förföljelsens eldar åter att upptändas mot dem som inte vill offra samvete och sanning av hänsyn till folkliga villfarelser. Detta onda står på tröskeln till sitt förverkligande.

”När Gud har gett oss ljus som visar de faror som ligger framför oss, hur kan vi då stå obefläckade inför hans åsyn, om vi försummar att göra varje ansträngning som står i vår makt för att föra detta fram inför folket? Kan vi vara tillfreds med att lämna dem att möta denna ödesmättade fråga utan förvarning?

”Inför oss ligger utsikten till en fortsatt kamp, med risk för fängelse, förlust av egendom och till och med av livet självt, för att försvara Guds lag, som upphävs genom människors lagar. I denna situation kommer världslig klokskap att mana till en yttre anpassning till landets lagar, för fredens och endræktens skull. Och det finns somliga som till och med kommer att förespråka en sådan väg med stöd av Skriften: ’Varje själ vare underdånig överheten.... De makter som finnas äro förordnade av Gud.’”

”Men vilken väg har Guds tjänare följt i gångna tider? När lärjungarna efter Hans uppståndelse predikade Kristus och Honom som korsfäst, befallde myndigheterna dem att inte längre tala eller undervisa i Jesu namn. ’Men Petrus och Johannes svarade och sade till dem: Om det är rätt inför Gud att lyda er mer än Gud, dömen själva. Ty vi kan inte annat än tala om det som vi har sett och hört.’ De fortsatte att predika de goda nyheterna om frälsning genom Kristus, och Guds kraft bar vittnesbörd om budskapet.” Testimonies, band 5, 711–713.

Guds domar är i begrepp att frambringa en situation inom Förenta staternas sociala, ekonomiska och religiösa sfär som skapar den logik enligt vilken religiösa ledare börjar mana till en återupplivning av den offentliga moralen, såsom detta förebildades under 1880- och 1890-talen, och sedan åter i historien om den president som 1989 markerade ändens tid. ”En stor kris väntar

Guds folk. En kris väntar världen.” Syster White ställer två frågor: ”När Gud har gett oss ljus som visar de faror som ligger framför oss, hur kan vi då stå rena inför Hans åsyn om vi försummar att uppbjuda varje ansträngning som står i vår makt för att lägga detta fram för folket? Kan vi vara tillfreds med att lämna dem att möta denna betydelsefulla fråga utan förvarning?”

Vilket ljus har funnits som visat farorna framför oss, och om inget ljus har givits, hur skulle en kärleksfull Gud kunna hålla sitt folk ansvarigt för att inte ha framfört ett varningsbudskap, om de aldrig hade hört detta varningsbudskap? Käre läsare, du kommer att hållas ansvarig för det ljus som framställs i dessa artiklar.

De specifika beskrivningarna av kännetecknen hos den demokratiska drakmakten, den republikanska falske profetens makt, påvemakten, islam och den laodiceiska adventistkyrkan, liksom det bokstavliga Israel, i dessa artiklar kommer av de styrande makterna att betraktas som hatretorik, men de är budskapet från Guds Ord, vilket är fastställt genom metodologin rad på rad, och dessa rader ropar att Guds domar står i begrepp att tillta och eskalera i frekvens.

Profetiskt sett har den kristna koalition som sammanfördes i historien strax före ändens tid år 1989 en mer betydelsefull tillämpning än enbart parallellen till 1880- och 1890-talen. I det avsnitt som vi nyss citerade från syster White identifierar hon spiritualismen som ett av de två sätt på vilka Satan tar världen till fånga, och därefter ägnar hon några ord åt de under som han kommer att utföra.

Efter valet 1988, alltså efter den kristna koalitionens ankomst, skedde en oerhörd manifestation av sataniska underverk inom drakens område, vilddjurets område och den falske profetens område. Det är viktigt att korrekt inordna dessa fenomen, ty de utmärker Satans ankomst, då han uppträder såsom Kristus, efter den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna.

Inom katolicismens sfär såg världen under 1990-talet de så kallade uppenbarelserna av jungfru Maria, åtföljda av mirakler såsom blödande statyer av helgon, uppenbarelser på himlen, blomblad som regnade från molnfria skyar och andra absurda sataniska mirakler. Pilgrimsfärder med tusentals människor från hela världen företogs av massorna under dessa år, draga in i de villfarelser som åstadkoms genom dessa händelser. Böcker skrevs om dem, journalister undersökte dem, tidskrifter såsom Time och Newsweek visade dessa ting på sina förstasidor.

I drakens rike uppvisade de hinduiska statyerna i Indien sataniska mirakler genom att statyerna drack skedar eller glas med drickoffer som hölls mot statyernas munnar. Fenomenet, som började i en liten by i Indien, spred sig, likt Egyptens grodor, över hela landet. BBC:s TV-nyheter gjorde ett reportage om fenomenet, och som en eftertanke väckte BBC:s TV-reporter frågan: ”Jag undrar vad som skulle hända om vi i morgon gick till London Museum och räckte en av de hinduiska statyerna ett glas mjölk?” Nästa dags kvällsnyheter visade samme reporter på London Museum, och medan kamerorna rullade räckte han den stora hinduiska statyn ett glas mjölk. När glaset vidrörde statyns läppar sögs mjölken omedelbart in i statyn.

Inom den spiritualism som präglar de amerikanska indianprofetierna föddes den vita buffel som kallades ”Miracle” den 20 augusti 1994 på Dave och Valerie Heiders gård nära Janesville, Wisconsin. Miracle föddes med vit päls, och hennes födelse betraktades av somliga som en

uppfyllelse av en indiansk profetia. I olika indianska traditioner ses födelsen av en vit buffel som en helig och betydelsefull händelse, som symboliserar enhet, fred och andlig förnyelse. Miracle väckte stor uppmärksamhet och blev för många människor en symbol för hopp och andlig betydelse. Profetian om den vita buffeln kan spåras tillbaka och är direkt förknippad med den mest heliga relikn i de nordamerikanska indianernas spiritualistiska religion, ty det var i den ursprungliga berättelsen om den vita buffeln som "piece pipe" introducerades i kulturen.

År 1994, inom den falske profetens område av den avfälliga protestantismen, tog den Heliga Skrattets rörelse, även känd som Toronto-välsignelsen, sin början i januari 1994 i Toronto Airport Vineyard Church (numera känd som Catch The Fire Toronto) i Toronto, Ontario, Kanada. Det var under en serie väckelsemöten ledda av pastorena John och Carol Arnott som fenomenet okontrollerbart skratt, tillsammans med andra manifestationer såsom skakningar, gråt och att falla omkull, eller att efterlikna djur och djurläten (ofta benämnt att vara "slagen i Anden" eller "berusad i Herren"), började förekomma bland församlingsmedlemmarna.

Skrattet och andra manifestationer tillskrevs av deltagarna den helige Andes närvaro och verk, vilket ledde till att termen "heligt skratt" kom att användas för att beskriva fenomenet. Väckelsemötena i Toronto Airport Vineyard Church väckte uppmärksamhet och drog till sig besökare från hela världen, vilket ledde till att rörelsen spreds till andra församlingar och gemenskaper. Människor kom från hela världen för att uppleva skrattet, och när de återvände till sina hemförsamlingar började dessa församlingar ofta därefter uppvisa samma demoniska manifestationer.

Pat Robertson grundade Christian Broadcasting Network (CBN) år 1960. CBN var ett av de första tv-nätverken som var helt inriktade på kristen programverksamhet, och det spelade en betydande roll i den kristna sändningsindustrins tillväxt i Förenta staterna. Under årens lopp har CBN utvidgat sin räckvidd och sitt inflytande genom television, radio och digitala medier och blivit en av de största kristna medieorganisationerna i världen.

År 1988 grundade han Christian Coalition och kandiderade till Förenta staternas presidentskap. Hans övertygelser kan spåras tillbaka till National Reform Movement och Lord's Day Alliance. Båda dessa organisationer uppstod år 1888 och förespråkade olika sociala reformer grundade på kristna principer, däribland alkoholförbud, kvinnlig rösträtt och sabbatens (söndagens) helighållande som en dag för vila och gudstjänst. Rörelsen påverkades av evangelikal protestantism och sökte upprätta en "kristen nation" vägled av bibliska principer. Robertson företrädde samma principer som både National Reform Movement och Lord's Day Alliance. Av den anledningen grundade han också Regent University.

Pat Robertson grundade Regent University år 1977, i samklang med den katolska lära som William Miller så frimodigt motsatte sig. Katolicismen och den avfälliga protestantismen använder en satanisk biblisk metodik som, bland andra ohelgade frukter, frambringar tron att det kommer att vara tusen år av fred innan Jesus faktiskt återvänder. Robertson menar att hans universitet utbildar män och kvinnor till att vara dem som ska styra Kristi tusenåriga regering under det bibliska millenniet. Begreppet "regent" betyder någon som verkar som representant eller ställföreträdare för

en härskare eller monark som befinner sig utomlands.

Före ändens tid år 1989, med början åtminstone år 1960, trädde de moderna motsvarigheterna till de organisationer som drev på för söndagslagstiftning år 1888 in i historien. Efter 1989 skakade sataniska manifestationer alla tre elementen i drakens, vilddjurets och den falske profetens religiösa sfär. Jesus identifierar alltid slutet på en sak med början på en annan, och 1989, ”ändens tid” i vers fyrtio i Daniel elva, inleder en profetisk period som avslutas med den snart ankommande söndagslagen i vers fyrtioett. När denna söndagslag träder i kraft, framträder Satan för att ”utge sig för” Kristus, och hans krönande bedrägerihandling börjar, åtföljd av underverk och helanden.

Den historia som inleder den profetiska perioden identifierar ett verk av en avfällig protestantisk rörelse, som leder till söndagslagen, vilken förebildades av 1989, början av den perioden. År 1989 föll ”muren” i ”järnridån”, och vid slutet av denna period faller ”muren av åtskillnad mellan kyrka och stat”. Periodens början markerar de två första presidenterna av de åtta sista presidenterna. Början markerar påvedömetts övervinnande av sin fiende, ateismen i Sovjetunionen, och den sista markerar påvedömetts övervinnande av sin fiende, protestantismen i Förenta staterna. Början identifierar den förste av dessa åtta presidenter (en republikan), som räcker handen åt Bibelprofetians antikrist, och slutet markerar den siste av dessa åtta presidenter som räcker handen åt Bibelprofetians antikrist. Den förste presidenten förstås vara ansvarig för att ha fällt muren, och den siste är den som kommer att bygga muren.

År 1960, fram till ändens tid år 1989, började den moderna nationella reformrörelsen. Efter valet började sataniska underverk. Före söndagslagen kommer den sista manifestationen av de nationella reformatörerna åter att höja sitt politiska huvud. Vid söndagslagen har tiden kommit för Satans underbara verksamhet. Före söndagslagen måste det, av profetisk nödvändighet, komma domar som inte bara undanröjer Förenta staternas nationella välstånd, utan dessa domar måste, av profetisk nödvändighet, vara så svåra och fruktansvärda att den logik etableras som gör det möjligt för dem inom den sista nationella reformrörelsen, de kristna nationalisterna, att ange orsaken till dessa domar såsom de medborgare som vanhelgar det som de kallar Herrens dag.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Om vårt folk fortsätter i den likgiltiga hållning som de har befunnit sig i, kan Gud inte utgjuta sin Ande över dem. De är oförberedda att samarbeta med honom. De är inte vakna för situationen och inser inte den hotande faran. De borde nu, som aldrig förr, känna sitt behov av vaksamhet och samfällt handlande.

”Den säregna gärningen i den tredje ängelns budskap har inte blivit sedd i sin betydelse. Gud avsåg att hans folk skulle vara långt före den ställning som de intar i dag. Men nu, när tiden har kommit för dem att träda i handling, har de förberedelser att göra. När National Reformers började driva åtgärder för att inskränka religionsfriheten, borde våra ledande män ha varit vakna för situationen och borde ha arbetat ivrigt för att motverka dessa strävanden. Det är inte i överensstämmelse med Guds ordning att ljuset har hållits borta från vårt folk—den alldeles närvarande sanningen som de behövde för denna tid. Inte alla våra predikanter som förkunnar den tredje ängelns budskap förstår verkligen vad som utgör detta budskap. National

Reform-rörelsen har av några betraktats som så obetydlig att de inte har ansett det nödvändigt att ägna den någon större uppmärksamhet och till och med har menat att de därigenom skulle ägna tid åt frågor som är skilda från den tredje ängelns budskap. Må Herren förlåta våra bröder för att de på detta sätt har uttolkat själva budskapet för denna tid.”

Folket behöver väckas beträffande den nuvarande tidens faror. Vaktarna sover. Vi är flera år efter. Må de främsta vaktarna känna den trängande nödvändigheten av att ge akt på sig själva, så att de inte går miste om de tillfällen som getts dem att se farorna.

”Om de ledande männen i våra konferenser inte nu tar emot det budskap som Gud har sänt dem och ställer sig i ledet för handling, kommer församlingarna att lida stor förlust. När vaktaren, då han ser svärdet komma, låter basunen ljuda med en tydlig ton, skall folket längs hela linjen återge varningen, och alla skall få tillfälle att göra sig redo för striden. Men alltför ofta har ledaren stått tvekande, som om han sade: ’Låt oss inte ha alltför bråttom. Det kan vara ett misstag. Vi måste akta oss för att slå falskt alarm.’ Just hans tvekan och obeslutsamhet ropar: ’Frid och trygghet.’ Bli inte upprörda. Var inte oroade. Det görs mycket större sak av denna fråga om religionsändringen än vad som är påkallat. Hela denna agitation kommer att dö ut.” Så förnekar han i verkligheten det budskap som sänts från Gud, och varningen, som var avsedd att väcka församlingarna, underlåter att utföra sitt verk. Vaktarens basun ger ingen tydlig ton, och folket förbereder sig inte för striden. Må vaktaren akta sig, så att inte själar genom hans tvekan och dröjsmål lämnas att gå under och deras blod utkrävs av hans hand.

”Vi har i många år väntat på att en söndagslag skulle antas i vårt land; och nu, när rörelsen är alldeles inpå oss, frågar vi: Kommer vårt folk att göra sin plikt i denna sak? Kan vi inte hjälpa till att resa baneret och kalla fram dem som värnar om sina religiösa rättigheter och privilegier? Tiden närmar sig hastigt då de som väljer att lyda Gud i stället för människor kommer att få känna förtryckets hand. Skall vi då vanära Gud genom att tiga medan Hans heliga bud trampas under fötterna?”

”Medan den protestantiska världen genom sin hållning gör eftergifter åt Rom, låt oss vakna upp till att förstå situationen och betrakta den strid som ligger framför oss i dess rätta innebörd. Må vaktarna nu höja sin röst och framföra det budskap som är den närvarande sanningen för denna tid. Låt oss visa folket var vi befinner oss i den profetiska historien och söka väcka den sanna protestantismens anda, så att världen väcks till insikt om värdet av de privilegier i fråga om religionsfrihet som så länge har åtnjutits.

”Gud kallar oss att vakna, ty änden är nära. Varje timme som går är en tid av verksamhet i de himmelska salarna för att bereda ett folk på jorden att spela sin roll i de stora scener som snart skall utspela sig inför oss. Dessa flyende ögonblick, som tycks oss vara av så ringa värde, är tyngda av eviga intressen. De formar själars öde till evigt liv eller evig död. De ord vi i dag uttalar i folkets öron, de gärningar vi utför, den anda i budskapet som vi bär fram, skall vara en lukt av liv till liv eller av död till död.

”Mina bröder, inser ni att er egen frälsning, liksom andra själars öde, beror på den förberedelse ni nu gör för prövningen framför oss? Har ni den intensitet i nit, den fromhet och hängivenhet, som skall göra det möjligt för er att stå fasta när motstånd reses mot er? Om Gud någonsin har

talat genom mig, kommer den tid då ni skall ställas inför råd, och varje ståndpunkt i sanningen som ni håller fast vid kommer att utsättas för sträng granskning. Den tid som så många nu låter gå till spillo borde ägnas åt det uppdrag Gud har gett oss att förbereda oss för den annalkande krisen.” Testimonies, volym 5, 714–716.